

## Aquesta tarda comença el X Congrés de CCOO de Catalunya



### L'HORARI DEL CONGRÉS. ELS MOMENTS CLAU

**Divendres 14.** A les 15.30 hores d'aquesta tarda s'inaugura el X Congrés de CCOO de Catalunya. Cap a les 17 hores, el secretari general del sindicat, Joan Carles Gallego, farà la presentació de l'Informe general.

**Dissabte 15.** Durant el matí tindrà lloc el debat del Pla d'acció i dels Estatuts, així com la votació de l'Informe general. A la tarda, a partir de les 17 hores, es presentaran les candidatures als òrgans de direcció del sindicat i de la secretaria general, i es realitzaran les votacions.

**Diumenge 16.** A partir de les 12 hores tindrà lloc la cloenda del congrés, que serà oberta a l'afiliació de CCOO de Catalunya. Comptarem amb les intervencions del secretari general escollit en el congrés i d'Ignacio Fernández Toxo, secretari general de CCOO. ■

• El X Congrés tindrà lloc els dies 14, 15 i 16 de desembre, al Palau de Congressos de Barcelona.

• Segueix tot el congrés en directe a través del web [www.ccoo.cat](http://www.ccoo.cat)

• Tots els afiliats i les afiliades a CCOO de Catalunya esteu convidats a la cloenda del congrés, que tindrà lloc el diumenge 16 de desembre, a les 12 del migdia.

## EL 17 DE DESEMBRE, MANIFESTACIÓ CONTRA LA RETALLADA DE LES PENSIONS

### 17.30 HORES, A LA PLAÇA D'URQUINAONA DE BARCELONA

CCOO, UGT, USOC i la Plataforma Prou Retallades han convocat per al dilluns 17 de desembre, a les 17.30, una manifestació contra la retallada de les pensions. La manifestació tindrà el seu inici a la plaça d'Urquinaona de Barcelona. Aquesta mobilització forma part de la convocatòria realitzada per CCOO, UGT i la Cimera Social arreu de l'Estat. Amb el lema "Defensem les pensions", les desenes de manifestacions que se celebraran en un gran nombre de ciutats de l'Estat també protestaran en contra de les taxes judicials, les privatitzacions, els expedients d'acomiadament salvatges i la manca de protecció per atur. La retallada de les pensions anunciada pel Govern del Partit Popular és una nova agressió contra la ciutadania i un nou incompliment del programa electoral amb el qual es va presentar, el PP, a les darreres eleccions generals. Això suposa un nou frau electoral que cal combatre amb mobilitzacions al carrer.

La mobilització ciutadana serveix, i així es va poder comprovar el passat 14 de novembre amb la vaga general, que va tenir una influència força decisiva en els resultats de les eleccions al Parlament de Catalunya del 25 de novembre. El 17 de desembre cal sortir de nou al carrer per defensar un dels elements fonamentals del nostre estat del benestar, les pensions. **Mobilitza't!** ■

### Augmenten els accidents laborals mortals

CCOO de Catalunya denuncia l'augment de la sinistralitat mortal en els primers 10 mesos de l'any 2012, un 3% respecte al mateix període de l'any anterior. La xifra d'accidents mortals a Catalunya és de 57 treballadors morts en el seu lloc de treball. Destaca el mes d'octubre, que ha estat especialment tràgic amb 11 treballadors que han perdut la vida, mentre que a l'octubre del 2011 en van ser 4. Dades oficials de la Generalitat reafirmen els informes presentats per CCOO sobre la sinistralitat laboral a Catalunya i l'augment substancial dels accidents mortals en aquest període de temps, en els quals el sindicat advertia que la caiguda de l'ocupació i l'activitat econòmica està provocant una reducció molt important de la inversió econòmica de les empreses en prevenció de riscos laborals. ■

### Continua la mobilització als paradors contra la privatització i els acomiadaments

La Direcció de Paradors de Turisme ha engatgat un ERO que suposarà el tancament total de 7 paradors i el tancament per temporades de cinc mesos d'uns altres 27, entre ells 6 dels 7 que hi ha a Catalunya (Aiguablava, Cardona, Arties, la Seu d'Urgell, Vic i Vielha). Solament el Parador de Tortosa se'n lliura, de moment. El més sorprenent és que la gran majoria d'aquests paradors són rendibles i el seu tancament temporal es deu únicament a una maniobra per poder vendre la xarxa de paradors en les condicions més avantatjoses per als futurs compradors. Les mesures que vol prendre la direcció suposen l'acomiadament total de 644 treballadors i treballadores i canviar a 867 empleats els seus contractes, de fixos a fixos discontinus, per un període de 7 mesos. Els dies 7 i 8 de desembre la plantilla va realitzar una vaga que tindrà la seva continuïtat els dies 31 de desembre i 1 de gener. ■

### El treballadors de TABASA protesten contra les retallades de drets laborals

Avui divendres, continuen les protestes dels treballadors de l'empresa TABASA contra la retallada de sou d'un 25%, fruit de les decisions de la Generalitat i el Govern central. A l'incompliment del conveni, s'hi afegeix la incertesa dels treballadors pel futur dels seus llocs de treball, ja que aquesta empresa és a la llista del que el Govern de la Generalitat es pot vendre, malgrat que genera beneficis. Les mobilitzacions afecten el túnel del Cadí i els peatges que gestiona aquesta empresa, com els dels túnels de Vallvidrera. La mobilització continuarà el dia 21 de desembre, i també el 28 al túnel del Cadí, en diferents horaris de la jornada. ■

## Manifestació multitudinària en defensa de la qualitat de l'escola pública catalana



Les entitats que conformen el MUCE (Marc Unitari de la Comunitat Educativa) van convocar, ahir, a participar activament en la jornada de lluita de l'ensenyament, convocada, a tot l'Estat, per defensar l'educació pública i contra la LOMQE (Llei orgànica per a la

millora de la qualitat educativa) i les retallades.

A Catalunya, teníem un doble motiu per sortir al carrer: un atac sense precedents al nostre model educatiu i a la immersió lingüística, que posa en qüestió la igualtat d'oportunitats per a tot l'alumnat, i d'altra ban-

da, una llei que no fa més que augmentar la mercantilització i aprofundir en la privatització de l'ensenyament, alhora que s'estan retallant, de manera desmesurada, els pressupostos de l'educació pública.

A la tarda, va tenir lloc una multitudinària manifestació que va començar a la plaça de la Universitat i va arribar fins a la plaça de Sant Jaume. "Per la cohesió social: ni LOMQE, ni retallades. En defensa de l'educació pública i la llengua catalana" van ser els lemes de la mobilització, que va aplegar milers de persones. ■

## L'augment de l'atur el mes de novembre confirma els motius que van dur a la vaga general del 14-N

El mes de novembre del 2012 deixa una xifra de 652.091 persones registrades com a aturades a les oficines del Servei d'Ocupació de Catalunya, el que significa un increment interanual del 5,9% (36.422 aturats i aturades registrats més que fa un any). Respecte del mes anterior hi ha hagut un augment de 5.785 persones aturades (0,9% més). La contractació total a Catalunya ha caigut un 5,3% respecte de l'any 2011 (9.398 contractes menys que fa un any). Si ens fixem en els resultats respecte

del mes anterior, la contractació total pateix una reducció del 20,2% (42.250 contractes menys). En aquest cas, la modalitat temporal cau un 19,6% (35.769 contractes temporals menys) i la indefinida ho fa un 24,6% (6.481 contractes indefinits menys). Un cop més, el sector que més ha incrementat l'atur és el sector serveis, amb un increment interanual del 9,6% (36.133 persones aturades més). El sector de la indústria també ha augmentat l'atur en 3.502 persones i un 3,7% més respecte a l'any anterior.



El mes d'octubre es va tancar amb 425.468 persones aturades a Catalunya que rebien una prestació per atur. D'aquestes persones beneficiàries, el 54% percebia una prestació contributiva, el 40,3% rebia el subsidi, i un 5,7%, la renda activa d'inserció. Cal destacar que un 34% de les persones aturades no cobren cap prestació ni subsidi d'atur. ■

**PARTICIPA AMB CCOO A LES XARXES SOCIALS**



[www.twitter.com/ccoocatalunya](http://www.twitter.com/ccoocatalunya)  
[www.youtube.com/ccoocatalunya](http://www.youtube.com/ccoocatalunya)  
[www.facebook.com/ccoocatalunya](http://www.facebook.com/ccoocatalunya)





## Mohamed Abou Aoda, dirigent del sindicat palestí PGFTU

“Les limitacions a la mobilitat que imposa el Govern israelià obliga milers de treballadors palestins a desplaçar-se de forma clandestina i a engrandir l’economia submergida”

*El passat 19 i 20 de novembre, es van celebrar a Tunis unes jornades organitzades per CCOO en col·laboració amb la Unió General de Treballadors Tunisians amb el títol “La participació dels sindicats del Magreb i de l’Orient Mitjà en les primaveres àrabs”. Hi van participar diversos sindicats àrabs i europeus: de Tunísia (UGTT), d’Egipte (EDLC i EFITU), de Mauritània (CGTM), d’Algèria (UGTA), del Marroc (UMT), de Líbia (UTLL), del Líban (FENASOL), de Palestina (DWRC, CGFITU i PGFTU), de Portugal, d’Itàlia i de França, i també representants de la CES, de la CSI i de l’OIT. Aprofitant aquesta ocasió vam entrevistar el company Mohamed Abou Aoda, membre de l’Executiva del sindicat palestí PGFTU.*

### ■ Com ha desenvolupat el moviment sindical la seva activitat en el context de l’ocupació israeliana?

El moviment sindical palestí, com a moviment nacional i sindical, ha passat per diverses etapes. Des de l’ocupació anglesa fins a l’ocupació israeliana, passant pel Govern de Gaza i Cisjordània, per Egipte i Jordània i per la creació, el 1994, de l’Autoritat Nacional Palestina (ANP). S’ha hagut de combinar al mateix temps la lluita de la resistència nacional contra l’ocupació amb la defensa de les qüestions socials dels palestins en el territori ocupat. Centenars de quadres sindicals han sofert l’ocupació israeliana, la detenció, les tortures i les deportacions. Des de l’establiment de l’ANP, el moviment sindical palestí ha continuat la lluita nacional, però també l’exigència, a aquesta institució, que elaborés lleis per defensar els drets dels treballadors palestins, la millora de les seves condicions de treball i la creació d’oportunitats pel que fa l’ocupació, especialment per a la joventut palestina.

### ■ Hi ha hagut resultats concrets d’aquesta lluita sindical?

A l’any 2000 vam aconseguir que el Parlament de l’ANP aprovés la primera llei laboral de la història de Palestina. A partir d’aquest moment la lluita social i econòmica del movi-

ment sindical palestí ha estat per pressionar la patronal palestina i el poder executiu de l’ANP perquè s’apliqués aquesta llei. Aconseguir posar fre a la submissió del Govern palestí al sector privat i que s’aproveïssin lleis socials per defensar els treballadors i les treballadores (seguretat social, prestacions socials, sanitat i educació universals). Però l’Autoritat Palestina ha continuat fins ara vacil·lant amb el pretext de la crisi econòmica i la limitació del mercat laboral palestí.

### ■ Quina ha estat la influència de l’anomenada Primavera Àrab en aquest moviment sindical palestí?

Amb l’inici de les revoltes àrabs (la Primavera Àrab), el 17 de gener de 2011, a Palestina s’inicià una campanya perquè hi hagués un salari mínim interprofessional i protecció social. La campanya obrera i social es generalitzà en tots els territoris i ha durat gairebé 2 anys. El resultat d’aquesta mobilització popular i obrera ha estat el decret signat pel Govern palestí, el passat 9 d’octubre de 2012, que aprova un salari mínim de 300 euros (1.400 *shekels*), el que està molt per sota de la línia de la pobresa extrema. L’Institut d’Estadística Central Palestí ha fixat la línia de pobresa en 2.400 *shekels* (514 euros) i la de pobresa extrema en 1.700 *shekels* (365 euros). El nostre sindicat ha rebutjat aques-





## “A l'agost del 2010 la Confederació Internacional de Sindicats (CSI) va aprovar una important resolució de suport al poble palestí.”

ta quantitat aprovada com a salari mínim, especialment pel fet que no va acompanya d'altres prestacions i drets socials. Estem organitzant àmplies capes del poble palestí per modificar aquest decret perquè la majoria del poble palestí viu per sota del llindar de la pobresa extrema.

### ■ Quina és la situació dels treballadors i les treballadores i dels sindicats palestins en els territoris ocupats el 1948?

A conseqüència de la situació creada per l'ocupació israeliana, la política econòmica d'ocupació i el tracte als treballadors palestins a les empreses israelianes en els territoris ocupats el 1948, el moviment sindical planteja una batalla nacional i social contra la discriminació racista que pateixen els treballadors palestins, especialment als passos de control de l'exèrcit israelià. Les limitacions de la mobilitat que imposa el Govern israelià obliga milers de treballadors palestins a desplaçar-se de forma clandestina i a engrandir l'economia submergida. Per aquesta raó les forces sindicals palestines han proposat el boicot al treball en els assentaments colònies) i als productes israelians.

### ■ Quin és el marc jurídic en aquests territoris ocupats?

En els territoris ocupats el 1948 els treballadors palestins estan sotmesos a les lleis israelianes i han d'estar afiliats a sindicats israelians. En aquests territoris hi ha moviments socials, però no han arribat a cristal·litzar en la creació de sindicats palestins. Ara bé, dins dels sindicats israelians hi ha una pràctica discriminatòria i racista contra els treballadors palestins. Els sindicats majoritaris defensen la política del Govern israelià pel que fa a la causa palestina. Aquests sindicats mai s'han manifestat en contra de les mesures de control salvatge

de la mobilitat dels treballadors palestins. Ben al contrari, les han justificades amb el pretext de la seguretat. Per exemple, podem imaginar com un treballador palestí que pateix un accident laboral no és traslladat a l'hospital més proper, sinó a un lloc de control israelià i és lliurat a la policia palestina perquè se'n faci càrrec. La realitat palestina és molt complexa. S'ha de combinar la lluita nacional i les situacions de conflicte armat amb la lluita social.

### ■ Com s'organitza el sindicalisme palestí. Quines són les seves estructures?

El PGFTU està legalitzat en els territoris ocupats el 1967 i està constituït per 13 federacions de branca i 11 organitzacions d'àmbit territorial. El conjunt de les federacions i organitzacions territorials constitueixen el Congrés General de la PGFTU. Hi ha d'altres sindicats, però són cooperatives sindicals o d'empresa (sindicat de la companyia elèctrica, de professors, etc.) i treballen de forma independent i descoordinada. El nostre sindicat està afiliat a la Confederació Sindical Internacional.

### ■ Quina postura adopta el moviment sindical palestí davant l'ocupació israeliana i quina postura hauria d'adoptar el sindicalisme internacional?

Pel que fa al moviment sindical coincidim amb la decisió de l'OLP de boicotejar el treball i els productes dels assentaments. Internacionalment considerem que les organitzacions internacionals han d'adoptar una postura clara pel que fa a l'ocupació, com ara imposar sancions contra les inversions israelianes als territoris ocupats. Fins al moment, els israelians es beneficien de l'ocupació: ocupen la terra, expropien l'aigua, limiten el desenvolupament econò-

mic i l'agricultura, cobren taxes derivades de la importació i l'exportació entre els territoris ocupats i l'exterior, i després ens venen l'aigua i l'electricitat que són la nostra riquesa. L'ocupació ha de pagar un preu. Israel ha de veure amb claredat que la continuació de l'ocupació constitueix una pèrdua per a la seva economia. El tema de fons és: quina estratègia utilitzem per obligar l'ocupació a pagar un alt preu? Mitjançant el boicot? Mitjançant la pressió internacional? Quin tipus de pressió?

### ■ Hi ha hagut algun tipus de posicionament explícit per part del sindicalisme internacional?

A l'agost del 2010 la Confederació Internacional de Sindicats (CSI) va aprovar una important resolució de suport al poble palestí. Una resolució sobre el dret del poble palestí a un estat independent en el seu territori i el dret al retorn dels palestins a les seves terres, d'aquells palestins refugiats des del 1948. Pel que fa als sindicats europeus han d'acordar, de forma unitària, l'estratègia més eficaç i pràctica per exercir pressió sobre Israel, perquè reconegui i apliqui les resolucions de Nacions Unides. S'ha d'aturar la política d'expansió de colònies i assentaments. Els sindicats europeus també han de pressionar els sindicats israelians perquè siguin sensibles al patiment dels treballadors palestins. Per un altre costat, s'ha de pressionar l'ANP perquè respecti la convenció 87 de l'OIT sobre la llibertat sindical, i perquè adopti una estratègia de participació i de diàleg social en la construcció d'una economia i d'una política social que ajudin en la resistència del poble palestí.